

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1/4 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru România:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1/4 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani, a treia-ora 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înopiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loterie”.

„Rentele”.

(Ș.) Probabil, că astăzi se va termina și în senatul român discuția asupra legii despre regularea chiestiei cu „rente” bisericești române din Brașov, și prin aceasta va fi luată și în România dela ordinea zilei această chestie, înveninată până la disgust.

Noi, am ținut să ne precisăm punctul de vedere imediat cum am ajuns la cunoștința modului de rezolvare, dată acestei chiestii estrem de gravă și de importantă, — și pe baza convingerii noastre deoparte, ear’ de altă parte, având în vedere și pulsul opiniei publice a Românilor din această țară, am constatat și declarat, că soluțiunea dată chiestiei, între împrejurările date, este mulțumitoare și satisfăcătoare.

Credeam, că dată fiind soluția, și dată fiind mulțumirea generală, manifestată din toate părțile, cu privire la modul cum s’a rezolvat chiestia: vom pute considera de îngropată, cel puțin pentru noi, România din țara aceasta, pentru todeauna chiestia, care a provocat atâta ceartă și vătălbă între frați.

Dar’ ne-am înșelat. Avem confracți, cari nu sânt mulțumiți, — nu cu modul de rezolvare dat chiestiei, ci cu faptul, că noi ne-am declarat mulțumiți cu rezolvarea. Și pe tema aceasta confracții ne travează, care cu impunșături și cu provocări, ca și cum noi n’ am fost chemați în prima linie să dictăm modul de rezolvare.

Stimăm convingerile fiecăruia; și dacă confracții dela Arad, — pentru că despre ei e vorba, — nu sânt mulțumiți cu soluția dată chiestiei din întrebare, n’au decât să-și espună motivele și argumentele, și noi precupmându-le, cu plăcere ne vom declara solidari cu ei, în momentul în care ne conving, că între împrejurările în cari ne aflăm se putea da o soluție mult mai bună chiestiei, decum e cea dată.

Dar’ confracții dela Arad nu fac așa; ci scot câte un pasaj, câte un cuvânt, de ici și de colo, din scrisorile noastre și din scrisorile altora, și punându-le față în față, vreau să constate... nici ei nu știu că ce.

Modul acesta de apreciere și de discuție nu-l aprobăm și nu-l imităm.

Cine vrea, poate să facă școală și mai departe cu sistemul acesta, — noi nu vom face. Apreciam faptele date; discutăm bucuros cu ori-și-cine, cu scoaterea pe plan a principiilor și argumentelor, — dar’ discuție pe cuvinte restălmăcite nu purtăm cu nimenea. Și regretăm din inimă, că confracții dela Arad stăruiesc cu atâta zel, — purtăm discuție cu ei, tocmai pe — cuvinte!

S’a întâmplat anume, că ziarul din București „La Roumanie”, dorind să cunoască opinia publică dela noi în chiestia „rentelor”, s’a adresat mai multor frunțași de aici cu rugarea, să-și comunice părerea asupra modului de rezolvare, dată chiestiei, și s’a întâmplat, ca între acești frunțași să fie și venerabilul nostru president, dl Dr. Ioan Rațiu. Presidentul nostru a răspuns, nu în calitate de president, ci ca om particular, — ear’ răspunsul seu a fost publicat în mai multe ziare din România.

Confracții dela Arad cunosc deci foarte bine cuprinsul și înțelesul scrisoarei presidentului nostru, trimis ziarului „La Roumanie”; și cunosc cuprinsul și înțelesul și al celorlalte scrisori, adreseate de aici, numitului ziar.

Confracții dela Arad știu foarte bine, că în esență nu e nici o divergență de păreri între cei-ce, rugați din partea ziarului „La Roumanie”, s’au pronunțat în scris asupra chiestiei „rentelor” și totuși vrea să scoată din adins la iveală o esențială divergență de păreri. Și în scopul acesta recurge la metoda atins mai sus: scot câte un pasaj

din una și câte un pasaj din altă scrisoare, și le pun față în față, pentru-ca să poată cere dela noi lămuriri și explicații!

În astfel de discuții sterpe, pe cuvinte, — cum am declarat, — nu intrăm cu nimeni.

Pentru-ca însă publicul să știe despre ce e vorba și să fie pe deplin informat și luminat, publicăm scrisorile menționate, în întreg cuprinsul lor, și lășăm aprecierile în grija publicului românesc, fiind de firma convingere, că verdictul nu va fi în favorul celor-ce din adins caută nod în papură.

Eată de ce deci, publicăm mai la vale, patru scrisori, dela patru frunțași, trimise ziarului „La Roumanie” din București, în chiestia atinsă, pe cari de alt-cum nu le publicăm. Vom să dăm oca-siune publicului cetitor să judece ocar dacă sânt corecte ori nu vederile exprimate în ele. Antău însă vom să stabilim un lucru; anume, că nu numai noi, și presidentul nostru, căruia „Trib. Pop.” de altum fide’ bagă dreptul de a-și spune părerea, — ear’ din motive confesionale, — ci și organul Metropolitan gr.-or. român, factorul în prima linie interesat, încă s’a declarat mulțumit cu modul soluțiunii date acestei chiestii.

Eată ce scria „Telegr. Român.” în numărul dela 25 Ianuarie n:

„Noi ținem soluțiunea, ce s’a dat chiestiei rentei, de cea mai nimerită, și de aceea ne și bucurăm de ea.

Este nimerită asea soluțiune nu numai pentru-ca biserica a ajuns la dreptul ei, ear’ școalele greu amenințate din lipse de mijlocuri își ved asigurată pentru todeauna existența lor, și și din motivul, că cu finalizarea aceasta dispăre dintr-o mare cauză de nemulțumire, ce de mult ținea spiritele în agitațiune. Astfel acum se va restabili liniștea între noi, între guvernele celor două țări, ce trăsese în vor se trăsese în raporturi amicale; ear’ pe lângă acestea înaltul guvern al patriei se va pute convinge, că venitul acolei rente nu se întrebuințează, decât în conformitate cu destinațiunea hotărâtă de proprietarii averei, de biserica Sf. Nicolae, adecă pentru gimnaziul și rețelele susținute de ea.

Noi sântem mulțumitori guvernului patriei noastre pentru asea soluțiune nimerită și mai ales, pentru-ca cu multă bunăvoință a susținut dreptul bisericii noastre din Brașov, față cu statul român până la definitivă lui finalizare și sperăm, că această recunoștință cuvenită va afla ecou la toți aș noștri; ear’ guvernul român trebuie să-și mulțumim pentru achitarea spre mulțumirea generală a acestui obligament față de o biserică a noastră.

Peste tot mulțumire vor simți toți, căci au ostenit pentru rezolvarea acestei afaceri, care a dat ansă la atâtea bănuiri și necazuri. Rezolvarea favorabilă fie-le răsplata.”

Și acum lășăm să urmeze scrisorile:

Scrisoarea dlui Dr. Rațiu.

Sibiu, 9 Febr. 1900.

Domnule director!

Confirm primirea prețuitei invitații ce-mi faceți să vă comunic părerea mea asupra fericitei soluțiuni dată chiestiei școalelor române din Brașov.

Regret foarte mult, că răspunsul dorit nu vi-l pot da în calitatea mea de president al comitetului național, din motivul, că din scurtimile timpului, comitetul nu-l pot consulta. Nu pot da răspuns nici în calitate de president al partidului național, pentru-ca partidul, reprezentat prin adunarea generală națională, sânt oprit a-l consulta.

Așa cred, însă, că vederile comitetului și ale partidului nostru național sânt fidel espuse și bine exprimate în aprecierile „Tribunei”, făcute asupra modului de rezolvare a acestei chiestii.

Mi-ar rămâne, deci, de director, să-mi dau părerea în numele meu propriu, ca om particular și ca atare me vreau îndemnat a vă declara cu plăcere, că soluțiunea dată chiestiei o află de mulțumitoare.

Dacă ne-am afla într-o țară în care dreptul și legea e respectată, firește că capitalul trebuia dat de-a dreptul proprietarului, bisericii autonome.

Dar’ în situația noastră de astăzi, lipsită de drepturi și între împrejurări

de date, cari ne-au scos din cadrele legilor positive, o soluțiune mai potrivită nu se putea da chiestiei și eu nici nu-mi pot închipui alta mai bună.

Mă mulțumesc modului de rezolvare a acestei grave și importante chiestii, în prima linie, pentru-ca văd acceptate toate condițiile stabilite din partea proprietarului averei, din partea bisericii române din Brașov însăși. Ear’ lucrul acesta e ceva nou, un mare progres pentru noi, pentru-ca de mult nu ne-a fost dat să vedem acte de dreptate și de echitate săvârșite din partea stăpânilor nostri. Guvernul maghiar acceptând condițiunile puse și prin aceasta recunoscând de juste pretensiunile bisericii române din Brașov față de statul român, a dat o puternică lovitură sovinișmului maghiar, care, cum bine știți, nu dă și nu permite nimica nemaghiarilor din drepturile ce le au.

Și dacă acest îmbucurător cas nu va rămâne izolat, singur pentru sine, ci îi vor urma și altele, putem spera, că posibilitatea unei schimbări spre bine în favorul naționalităților nemaghiare nu e exclusă cu desăvârșire în patria noastră. Capitalul depus, negreșit că e asigurat mult mai bine în casa centrală a statului, decât ori-și-unde, un lucru recunoscut de însuși proprietarul capitalului și de superioaritatea sa bisericească.

Ear’ amănutele stabilite între guvernul român și cel maghiar sânt de așa fel, că mă fac să admir, domnule director, tactul și înțelepciunea guvernului român, cu deosebire a dlor miniștri dela culte și dela externe, cu care au putut obține un rezultat atât de splendid față de puterile curent sovinișt din patria noastră, de care nu se poate emancipa de tot nici un guvern.

Îmi pot imagina, deci, greaua și obositoarea muncă săvârșită în jurul acestei chiestii, pe care, repet, o văd rezolvată spre mulțumirea celor în prima linie interesați.

Acestea sânt părerile mele asupra soluțiunii date chiestiei școalelor române din Brașov, pe cari comunicându-vile conform dorinței d-voastră, vă rog, de director, să primiți asigurarea deosebitei stime și considerațiuni cu care rămân.

Al d-voastră stimător:

Dr. Rațiu.

Scrisoarea dlui Dr. Ales. Mocsonyi.

Birchiș, 20 Ian. (10 Febr.) 1900.

Domnul meu!

Ieri am primit prețuita-vă epistolă în care vă adresați către mine cu întrebare: ce părere am eu asupra soluțiunii date chiestiei rentei școalelor românești din Brașov? — adăugând în mod amabil, că de prețioasă vă este părerea mea, pe care voiți să o publicați în simbul d-voastră ziar, împreună cu părerile mai multor bărbați români, de dincoace și de dincolo de Carpați.

Răspunsul meu este foarte scurt: părerea mea nu poate fi alta decât aceea a lunei întregi.

Soluțiunea acestei chiestii a produs — după impresiunile mele — o mulțumire generală, mulțumirea generală a două țări și a două popoare; mulțumirea a nemurimile interesate bisericii a Sfântului Nicolae și mulțumirea întregii mijlocit interesatei Metropolitii a Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania.

Față cu acest glas unison de caracter internațional, par-că păreri individuale, — fie ele consonante sau disonante, — au să se peară în aer, n’au să aibă vr’un pond special.

De aceea, să nu-mi luați în nume de rău, dacă vă descoper cu toată sinceritatea, că m’a surprins încâtva, cum veniți d-voastră a pune atâta pond pe păreri individuale chiar în această chiestie, care a găsit o soluțiune atât de fericită, cum numai arare-ori poate găsi o chiestie de natura celei de sub întrebare, care atâta timp a agitat spiritele, care prin atâtea peripeții a trecut și care a format un isvor nesecat pentru atâtea neînțelegeri reciproce.

Eu din parte-mi cred, că în acest cas Români și Maghiarii, Ungaria și România, au să fie deopotrivă mulțumitori guvernului din Budapesta și București.

Primiți, domnul meu, expresiunea considerațiunei mele deosebite.

Ales. Mocsonyi.

Scrisoarea dlui Dr. Laurențiu Popp.

Abrud, 20 Ianuarie 1900.

Stimate domnule!

La prețuita d-voastră scrisoare din 25 l. c. viu a vă răspunde în următoarele:

Afacerea chiestiei școalelor din Brașov este o chiestie de interes general românesc și astfel la noi tot Românul de inimă este stăpânit de o adevărată bucurie pentru soluțiunea, care între marginile posibilității date de împrejurările actuale, nespun de grele, coreșpunde intereselor noastre bine înțelese.

Departa de luptele d-voastră de partid, noi primim rezolvirea afacerii cu cel mai curat sentiment de gratitudine față de guvernul României, care a avut inima, prudența și autoritatea de a câștiga, respective de a asigura, garanția statului nostru, pentru-ca renta să ajungă neimpedecată și nestirbită la mâna proprietarului și să se întrebuințeze exclusiv spre scopul pentru care este destinată. Și deși în situația noastră de astăzi, sântem siliți a urmări cu neîncredere toți pașii și toate pretențiunile guvernului nostru, saturat de sovinișmul cel mai esagerat și stăpânit de ura neimpăcată față de noi și toate instituțiile noastre, cu toate acestea privim cu liniște sufletească și îndestulare depunerea averii școalelor la casa statului, căci pentru siguranța acoalei aflăm garanția deplină și un scut puternic în legăturile și obligațiunile statului nostru față de statul român, obligam care se bazează pe contract special, pe principii de drept și stau sub scutul dreptului internațional.

După drept și lege, guvernul nostru, prin depunerea, respective primirea banilor, la casa statului, n’a câștigat nici un drept, nici o înfruntare ori amestec în afacerile școalelor. Și dacă cu toate acestea ne cuprind oare-cum îngrijire și temere față de eventualele reseravațiuni ori amestecări neierate, isvorul temerii noastre cade departe de chiestia rentelor și este de a se căuta în volnicia guvernelor noastre și în suferințele bolnavicilor care ține încătușat sentimentul de dreptate a guvernanților nostri, cât timp acestia nu se vor convinge că politica lor de exclusivism este o istorie, care poate ave urmări destrănușe chiar pentru ei înșiși.

Nu avem deci nici un motiv de a ne îndoi despre valoarea actului prin care s’a terminat o afacere penibilă, care ne-a ținut ani de-a rândul în continuă agitațiune și nedumerire și prin care s’a asigurat existența așezămintelor noastre culturale din Brașov.

Din punct de vedere al intereselor mai înalte, chiestia soluțiunii rentelor numai astfel poate fi apreciată și guvernul d-v. cu satisfacție se poate provoca la rezultatul obținut.

Și când dăm expresiune bucuriei noastre pentru soluțiunea afacerii, nu neostimăm, ci constatăm numai faptul, că guvernul actual al României, prin rezolvirea chiestiei, ne-a deobligat la recunoștință nemărginită și ne-a impus convingerea noastră mutată despre adevărul sau patriotism și iubire de neam.

Primiți, vă rog, asigurarea osebitei mele stime.

Dr. Laurențiu Popp,
advocat.

Scrisoarea dlui Partenie Cosma.

Sibiu, 10 Februarie.

Opiniunea mea asupra modului cum guvernul român a rezolvat chiestia rentei școalelor bisericii Sfântului Nicolae din Brașov este următoarea:

Guvernul ungar, chiar din incidentul ajutorului ce-l primeau din România școalele centrale din Brașov, prin ordinul seu nr. 559 din 1875, interzisese tuturor școalelor și bisericilor din Ungaria de a pute cere și primi, sub nici o formă, ajutor și subvențiune materială dela state străine, care prohibițiune la 1883 s’a introdus și în §. 72 al legii despre școalele medii și prin asta s’a creat posibilitatea de a se aplica contra școalelor din Brașov pedeapsa prevăzută în §. 50 al acelei legi: eventual chiar închiderea școalelor.

Guvernul român i-a succes a convinge pe guvernul ungar, conform adevărului:

1. Că ajutorul ce l-a primit biserica Sfântului Nicolae pentru școalele sale dela statul român, nu a fost subvențiune de natura ajutoarelor contemplate în amintitul ordin ministerial și în articolul de lege XXX. din 1883, ci a fost și este renta averilor din România a bi-

sericii Sfântului Nicolae din Brașov, avari trecute în timpuri grele în proprietatea statului român, pentru cari îi datoroște desdaunare.

2. Că biserica Sfântului Nicolae, prin faptul că a ridicat acea rentă dela statul român, n’a venit în conflict cu legea ungară, care nu se poate aplica la acest cas, și că, prin urmare, are drept să-și ridice și renta restantă pe cei trei ani din urmă, neridicată în urma oprirei din partea guvernului ungar.

Aceasta, cu considerarea la turbatul sovinișm maghiar, de care laborează patria noastră, este un succes strălucit pe care, cu toată dreptatea sa, biserica Sf. Nicolae și autoritățile noastre superioare bisericești, fără intervenția și recunoașterea guvernului român, nu-l puteau obține.

Ear’ prin faptul, că prin capitalizarea rentei asigură pentru vecie existența școalelor noastre din Brașov, asupra cărora afirma sabia lui Damocle, și-a câștigat un merit nepieritor nu numai pentru școalele noastre, ci chiar pentru ambele state, scăpându-le pentru todeauna de un măr de ceartă, de o armă de partid, de un mijloc agitat, de o apt de a răsturna guverne și de a conturba pacea între două state vecine, aviate de natură la amicitie și sprigin reciproc.

Un lucru este totuși, care nouă Românilor ortodoxi din Ungaria nu ne poate conveni, și acela este: depunerea capitalului bisericii Sfântului Nicolae din Brașov la casa centrală de stat din Budapesta.

Pentru că prin aceasta se vatăm autonomia bisericii noastre garantată prin statutul nostru organic, care în dispozițiunile generale zice că: „Biserica gr.-or. română din Ungaria și Transilvania, ca biserică autonomă, după dreptul ei canonic, garantat și prin articolul de lege al IX. din anul 1868, pe lângă susținerea în întregitate a dreptului de supremă inspecțiune a M. Sale, își regulează, administrează și conduce independent afacerile sale bisericești, școlare și fundatiunile în toate părțile, și factorii ei constitutivi: și în sensul căreia întreaga avere a unei parohii se păstrează la epitropie și se administrează, conform dispozițiunilor comitetului și sinodului parohial controlate de consistoriul eparchial.”

Înainte de recăștigarea autonomiei noastre bisericești avem unele fonduri în administrația statului, cum era fondul sodoxial și altele.

Îndată după sancționarea statutului organic însă, guvernul de atunci, toate fondurile administrate de el până atunci, chiar și cele ale comunelor bisericești, le-a resignat în proprietatea și administrația consistoriului și a respectivelor parohii.

Acesta este primul cas dela punerea în lucrare a statutului organic, când o avere bisericească se substraie dela competența sa legală, și în loc de epitropia parohiei proprietară se păstrează la casa statului.

Pentru aceasta însă, noi nu putem face rezumelor pe guvernul României, pe guvernul unui stat străin.

Eu, unul, care împreună cu reșosatul Metropolit Miron, am conlucrat la limpezirea acestei chiestii foarte delicate, știu pozitiv, că guvernul român și-a dat toată silința ca să salveze și drepturile autonome ale bisericii noastre, și dacă nu i-a succes aceasta pe întreaga linie, nu este vina lui, ci este uzul de drept internațional, care nu permite nici unui stat amestec în afacerile interne ale altui stat.

A făcut, însă, mult, foarte mult, și prin aceea, că prin contract internațional a asigurat dreptul de proprietate al bisericii Sf. tului Nicolae din Brașov în condițiunile actuale, că guvernul nostru prin păstrarea capitalului nu a câștigat nici un drept nou în afacerile școalelor, ale căror socoteli organele statului, și în puterea legilor existente, au dreptul să le controleze.

Ocazie de a denega transpunerea rentei la destinațiunea sa nu i-se va da nici-o dată guvernului nostru, pentru-că suma de 38.500 lei nu este suficientă pentru acoperirea bugetului gimnaziului și a școalelor reale, ci todeauna va mai ave parohia sa mai adăuga o considerabilă sumă și din altă avere a sa.

Încătuva este espicabil pentru ce cabinetul Széll a insistat pe lângă condiția, că în casa statului să se păstreze capitalul. Pentru-că nu acesta a fost sfârșitul contemplant de antecesorul seu, când a pus pe tapet „subvențiunea școalelor din Brașov, ci a fost închiderea acelor școale, pentru care faptă pa-

triticică ar fi fost înălțat până la al șaptelea cer din partea șovinismului maghiar.

Și numai când în urma energice apărări și a dovezilor produse, a văzut că nu se poate aplica paragraful 50 din art. de lege XXX: 1883 'și-a redus apetitul la pretenția accentuată des în organele sale de publicitate, cari și astăzi îl preamăresc, ear' pe Széll îl declară trădător de patrie, ca adecă, rentă se se de în viitor prin mijlocirea guvernului ungar și se se considere ca un ajutor provenit dela statul ungar, asigurând prin asta guvernului drepturile ce le dă legea pentru ajutorul dat de către stat, de a numi atâția profesori câți se salarizează din acel ajutor. Ba, în urmă, numai ca să lipsească gimnaziul din Brașov de independența sa și de caracterul pur confesional și românesc, ar fi fost în stare să dea însuși o subvenție de stat.

În prezența mea și a altora, Jeszenszky, care în Aprilie 1898 venise în Sibiu, ca să examineze în arhiva consistorului socotelile bisericești Sfântului Nicolae, ca să afle din ele suma subvenției primită din România — a zis către Metropolitul Miron:

»Cereți dela noi subvențiune și ve vom da atâtea mii de florini la an câte mii de lei ve da România și ve garanțiți și caracterul confesional al gimnaziului, numai să nu mai primiți din România». Și această pretențiune se află și în ordinul ministrului Wlasics din 18 Aprilie 1898, prin care se interzice primirea mai departe a subvenției din România.

Toate aceste pretenții ale lui Bánffy sânt astăzi spulberate în vânt, și Széll, pentru onoarea flămurei, s'a mulțumit cu păstrarea în cassa statului a rentei perpetue de 962.500 lei, fără coupon, proprietate a bisericești Sfântului Nicolae din Brașov.

Repet că acesta, în situațiunea de astăzi, este un mare succes, din care partea leului se cuvine guvernului Românii, și este datorința noastră, a celor de aici, ca să salvăm integritatea autonomiei noastre bisericești, ceea-ce la timpul și locul seu vom și face.

Parteniu Cosma.

Programul guvernului austriac.

Vorbirea-program, cu care s'a prezentat guvernul austriac în fața reichsrath-ului, deschis Joi, a făcut bună impresiune, asupra deputaților și asupra întregii opinii publice. Prim-ministrul Körber a declarat, că guvernul seu nu e guvern de partid, pentru-că partidele sânt naționale, și guvernul trebuie să stea deasupra lor. Datorința cea mai îngrijitoare a guvernului este rezolvarea chestiei naționale. Începutul l-a făcut guvernul cu convocarea unei conferințe de împăcare. Dacă va da rezultate pozitive, nu se poate ști. Dar se poate vedea, că guvernul a ales calea cea corectă. Pacea trebuie creată cu orice preț, pentru-că întreaga populațiune e dornică de pace. Guvernul va păși cu proiecte concrete în fața parlamentului, dar mai întâiu va cere votarea bugetului pe anul curent, ca mașineria statului să nu fie oprită în loc.

FOITA „TRIBUNEI“.

FLUTURAȘUL.

— Roman spaniol —

de

Narciso Oller.

(Urmare).

X.

În casa cocoanei Pepa numai doi studenți mai rămăseseră: Luis și Toma Llassada. Ceiațați făcându-și toți esamenale s'au dus acasă, ca să petreacă feriele în cercul familiei.

După plecarea studenților cocoana Pepa se simțea mai ușurată, ca-și-cum și dinsa ar fi trecut prin greutățile esamenelor; prin plecarea lor punându-se capăt situației grele, în care nu-i revenia nici barem un minut liber spre a pute merge să asculte serviciul divin, ori să-și cerceteze cutare prietenă: s'a început și pentru dinsa epoca zilelor de libertate, de glorie, când poate și dinsa să ese de acasă ori-când și poate să doarmă mai mult chiar și cu două ore sau și mai mult, după-cum va avea poftă.

Ca să poată intra în această situație fericită, îi mai lipsia încă numai un lucru: trebuia să isprăvească marea curățire și spălare a odăilor. Acest lucru îl vor începe însă numai mâne-zi, tuștrele, ea și cele două servitoare, ear' pe Mercuri întreagă casa va fi curată ca aurul.

Dr. Körber își spune apoi programul comercial și industrial și face apel la toate partidele, să puna odată stavilă certelor, ca să se deschidă calea pe seama dezvoltării intelectuale și economice a statului, fiindcă statul trebuie să trăiască — ca scut pe seama cetățenilor.

Declarație analogă a făcut guvernul și în casa de sus. În ambele case se va pune declarația în discuție parlamentară.

Echouri în — chestia Iancu.

I.

Răsune.

Uragan s'e-mi fie glasul, și trăznet și fulger s'e-mi fie fiecare cuvânt, și fiecare vorbă furtună s'e-mi fie și tot n'aș pute, să vă spun sentimentele toate, ce-mi sbuciumă inima, vulcanul întreg ce-mi sguduie pieptul, ce-mi clocește suflet... și tot n'aș pute să-mi exprim întreaga simțire de dragoste sfântă, de sfântă mândrie, ce voi 'mi-ați sfîrșit-o, voi demni acușați, voi vrednici ostași ai marelui și divului Iancu!

Un sărut vă trimit, din întregul meu suflet, cu întreaga-mi vâpaie, cu focul meu tot! O îmbrățișare sinceră, caldă, arzândă, frățască!

Orcan îmi e sufletul și furtună 'mi-e toată simțirea!

Nici-când, ca acum, încă ochiul meu n'a întrezărit mai clar, mai frumos, mai aproape viitorul nespus de mareț al neamului nostru!

Îi ved, îi zăresc, îi simțesc pe măreții strămoși, cum earăși reinvie și umbrele mari din marelui trecut, cum earăși iau trup și îl ved, îl zăresc, îl simțesc, aci, aproape de tot și clar și nespus de frumos viitorul sublim al neamului nostru și simțesc acum și eu, că nu pătăm numele sfânt de Român, când glas dăm în lume, că odrasla din vecinica Romă, că viță de viță de Zei e al nostru popor!

»Aplică-ne cea mai severă pedeapsă, de afli tu crimă-n ce noi am făcut și ce noi... nu puteam, să nu facem!... Fii neîndurat, fii crud, fii chiar gade... și când vom scăpa, noi ear' vom comite crima aceasta, de-i crimă iubirea de neam și slăvirea eroilor lui, ideea lui vecinic al nostru... și earăși vom face ce am făcut, căci nemernici am fi, de n'am face!»

Așa ați zis voi!

Cuvinte sublime, de marmoră demne, vrednice de fiii Romei!

Și mie îmi pare, că ved reinviind preamărețele umbre a marilor tați, a gigantilor moși și mie îmi pare că-l ved reinviind pe mărețul erou, pe marele Muciu Scaevola și îl ved, cum stă liniștit naintea trufășului rege Porsena:

»Hah!... Ce crezi tu, rege, că unui Roman îi e frică de moarte, că unui Roman îi insuflă tu groază?!

Și îl ved pe sublimul martir, cum în flacără mână-și întinde:

»Atât 'mi-e necăz, că nu eu te-am repus și totuși nu-mi pasă și totuși nu scapi!... Vin alții... o sută în urma mea!»

Și tremură trufășul rege Porsena!

Seara, ca prolog al vieții sale liniștite, o va întrebuința deci astfel, că împreună cu familia croitorului din etajul prim va face preumblare spre colinele din apropiere. Domnișorul Toma, conform obiceiului, plecase deja să joace biliard în cafeneaua din vecini; celor două servitoare li-a dat voe să meargă și ele unde vor voi, ear' Luisito, dacă va voi să-i însoțească, — ceea-ce bucuros o face, căci îi place să glumească cu Sofia, fiica croitorului, — atunci poate chiar înclina ușile și poate lua cheile la sine.

Gândit și făcut. Servitoarele au plecat îndată, sărind vesele treptele scărilor, întocmai ca fetițele de școală după încheierea prelegerilor; ear' cocoana Pepa înțoponată ca de sərbătoare a intrat în odaia lui Luis. A privit jur-împrejur, dar' Luis nu era nicăiri; unde naiba o să fie fluturășul? În balcon, ale cărui ambe ferestri erau deschise, era un scaun și lângă el o carte deschisă, dar' studentul nu era nici acolo. Deodată l'a bătut la urechi vocea lui Luis, ca și a oare-cărei fantome. Femeia, privind în jur, a văzut că Luis se acățase peste grilajul balconului vecin și mersese la fata croitorului, cu carea se pusese la povești și carea tocmai atunci punea tinărului la butonieră un mare buchet de flori. Cocoana Pepa s'a retras discretă și fără a se depărta din balcon a tras de aripa jachetei studentului.

— Vin îndată, — a grăit Luis. — Mă bucur că m'ai chemat, căci începusem să mă plictisesc de vorbele seci ale fetei acesteia.

— Ce om mai ești și d-ta! D-ta cu toată lumea 'ți faci de lucru! Ori nu vezi doară, că asta-i cea mai fudulă

Voi n'ați spus-o judelei aceasta; căci vrednic nu era, să i-o spuneți... dar' sigur știați, dar' sigur simțeați:

»Ce ne pasă!... În lanțuri ne lege, în temnițe ne închidă, în temnițe cu vecinici noaptea și tot nu pierim și scopul nostru tot nu-i perdit!... Sânt sute în urma noastră, sute de mii ne-or urma, tinerimea întreagă și trei milioane întregi, întregul popor și toată suflarea română!

Și închidă-i pe toți, și pe toți s'e-i ferece-n lanțuri!

...Au temnițe de-ajuns?... Au lanțuri destule?... Și au ei atâta putere, ca Dunărea stăvilă să-i pună, ca un ne-am întreg, să-l înfrângă?!

Nebuni!

Voi n'ați spus-o judecătorului aceasta, căci vrednic nu era, să i-o spuneți, dar' sigur știați, dar' sigur simțeați, că așa-i!

Si așa e!!!

Și nemernicii am fi și nevrednici de neam și neamul nevrednic de marii strămoși, dacă n'ar fi așa și de n'am face-o asta și de nu v'am urma!

Cuțitu-i la os și e ora supremă!

Destul am răbdat...

Și e las, cel-ce răbdă mai mult decât poate răbda!

Noi nu mai putem răbda!

Cuțitu-i la os și ora-i supremă! Ni-s'a făcut rană, și rana doare. Să mai protestăm încă odată, dar' ultima-dată, să protestăm încă odată, dar' sus și energie și tare!

Șapoi?!

Apoi să tăcem!... Să nu mai vorbim, ci să trecem la — fapte!

Ah! Uragan de 'mi-ar fi glasul și trăznet și fulger de 'mi-ar fi cuvântul și fiecare vorbă furtună s'e-mi fie și tot n'aș pute să vă spun sentimentele toate, ce-mi sbuciumă inima, vulcanul întreg ce-mi sguduie pieptul, ce-mi clocește suflet.

Orcan 'mi-e simțirea, furtună 'mi-e gândul!

Dar' nici-când ca azi încă ochiul meu n'a întrezărit mai clar, mai frumos, mai aproape, aproape de tot, viitorul nespus de mareț al neamului nostru!

Un sărut vă trimit, din întregul meu suflet, cu întreaga-mi vâpaie, cu focul meu tot! O îmbrățișare sinceră, caldă, arzândă, frățască, vouă, demni acușați, vrednici ostași, vrednici martiri ai marelui, divului Iancu!

Victor Bontescu.

II.

Parastas pentru Horia și Iancu.

În Sâmbăta s'a ținut la 2/14 Februarie parastas pentru Horia și Iancu, aranjat de o bravă Româncă, soția fruntașului I. Moisin din comuna aceea. Eată cum ne descrie faptul însuși dl Moisin:

În 1 Februarie au plecat spre Norichiu, unde în 2 am avut pertractare la judecătorie. Procesul meu era cututul de altă natură, dar' s'a nimerit tot într-o zi cu al bravilor nostri tineri dela Baia-de-Cris. Cu v'r'o câteva zile înainte de ținerea lui 'i-am zis nevastei mele:

— Nevastă! oare nu ar fi bine ca să trimitem v'r'o 5—10 cor. preotului din Tebea, ca în ziua când va fi procesul în Baia-de-Cris, preotul să slujească un parastas la mormântul marelui și sfântului nostru Iancu?!

Nevasta 'mi-a răspuns:

dintre toate fetele suburbiului nostru? Când ese la preumblare cu mă-sa, ar crede omul că vede două maimuțe.

— Da, da, așa este, dar' fata totuși e de cincisprezece ani.

— Cincisprezece!... Și de opt-sprezece a trecut deja.

— Are obrăjori destul de drăguți, pentru-ca o jumătate de cias se stau cu ea la povești.

— Bine, bine, dar' nu-ți perde vremea cu așa nimiciuri. D-ta ești băiat frumos, poți afla fete mai dihai decât asta.

— Îmi faci curte, cocoană Pepa?

— Eu? Vai de capul meu! Doar' sânt bătrână, păcatele mele! Dar' îmi place să spun adevărul... Ei, gata ești? Ia-ți pălăria. Dar' cravata asta? Doamne Christoaase! Vină 'ncoaci; haid' să 'i-o leg eu, pe lege. Of, ce puțin van ești! Acuma perie-ți papucii. Ce om neregulat ești d-ta, Doamne apără...

Nu peste mult apoi cocoana Pepa, îmbrăcată de sərbătoare, a eșit de-acasă cu locatarul ei. Familia croitorului s'a asociat la ei întreagă, și despărțiți în trei grupe înaintau spre pădurice. Înainte mergea Luis cu Sofia și cu Mercedes; amândouă erau înțoponate ca niște păuni. După ei urma tatăl fetelor, dl Vernet, deasemenea în haine de sərbătoare. În urmă venia cocoana Pepa și nevasta croitorului, cari pășind îndesat și făcându-și boare cu vintrelul, geșticulau și conversau pasionate. Fetele rideau sgomotos la glumele studentului și afectau din greu; ear' părinții lor și cocoana Pepa făceau mutră eroică.

Drumul îi ducea prin strada Monserrat, pe unde în zile de sərbători obicnuia să ese la preumblare mătușă Madrona cu fetele ei și cu Toneta. Cusă-

— »Ba bine ar fi, dar' dacă e vorba de rugă către D-zeu și de parastas, apoi avem noi biserici și pe aici!

Luni dimineața în 1 Febr. am plecat spre Sibiu; nevasta în lipsa mea s'a pregătit cum a știut ea și în 2 Febr. fiind zi de sərbătoare a dus un parastas frumos la biserică, după obiceiul nostru din Seliște. Pe lângă parastas a mai dus și alte trebuincioase, ca luminări, vin etc. și un pomelnic de cuprinsul următor:

»Pomeneste Doamne pe robii tăi Nicolae Horia și Avram Iancu, și pe toți martirii, eroii și luptătorii națiunii vii și morți». După sfîrșitul liturghiei preotul Vasile Musat a slujit parastasul cu asistența întregului popor aflător în biserică, s'au împărțit luminări până și copilor nevinovați și așa toți cu luminările aprinse au stat și au ascultat sfânta slujbă cu cea mai mare evlavie. Una însă a nemulțumit pe mulți, spre rușinea preotului fie zis. Preotul nu a pomenit pomelnicul dat în auzul tuturor, ci l'a pomenit în taină! După-ce s'a sfîrșit totul, doi oameni, puși anume de nevastă-mea au împărțit la fiește-care om la eșirea din biserică câte un pârhar de beutură ca semn de mică pomană. Toți închinau după obicei zicând obicei-nuitele cuvinte de: »D-zeu s'e-i ierte și D-zeu să primească!»

În 4 Febr. sosind eu acasă la Sâmbăta, mai mulți oameni m'au întâmpinat cu cuvintele:

»Deși nu ai fost acasă, dar' D-zeu se tie fie că a făcut doamna un parastas frumos cum nu s'a mai văzut pe la noi».

Am întrebat pe mai mulți, că e adevărat că popa n'a pomenit pomelnicul tare, ci numai încet? Mi-s'a spus că e adevărat, că de Horia și Iancu nu s'a pomenit. I-am întrebat: nu știți că de ce? Mi-au răspuns: Să teme popa că nu mai ești s'fetele acele blăstămate! Întrebându-l nevasta mea, i-a răspuns popa: Lasă-mă în pace, nu mă necăji; d-ta știi ale d-tale, eu știu ale mele, sânt necăjit și cu familie grea! Voiți doar' să mă tragă la răspundere?

Eată, dle, unde am ajuns cu preoții nostri încă înainte până a nu primi afurisitul ajutor de stat.

Pe când frunțașii poporului român de pe Teara-Oltului joacă ciardaș-ul, o fărâncă din Seliște se roagă, plătește chiar ca să se roage lui D-zeu preotul împreună cu poporul pentru sufletele marilor nostri martiri și eroi Horia și Iancu!...

Revistă esternă.

Răsboiul în Africa-sudică.

Bucuria celor din Londra s'a schimbat în o neliniște îngrijitoare, de oare-ce știri sosite de pe câmpul de răsboi anunță, că încunjurarea lui Cronje n'a succed. După lupte crunte de 3 zile Cronje a bătut pe generalii Kenny-Kelly și French și astfel înaintarea lui Roberts s'a împedecat. Luptele au decurs Duminecă și zilele următoare, în jurul dealului Parde. Englezii sânt îngrijați, că starea oștilor engleze pe calea către Bloemfontein e primejduită. În adevăr aici Englezii vor da de mari greutăți, de oare-ce Burilor le-a succed să-și concentreze trupele; ele sânt conduse de cei mai buni generali ai Burilor: Cronje, Schalk-Burger, Mayer, Botha, Dewet și Delarey.

toreasa ocupă loc pe scaun cu fața spre stradă și era foarte puțin atentă la jocul de cărți, ce-l începuse cu fetele mătușei Madrona. Sgomot de straniu ris îi atinsese urechea. Între tonurile confuze ale risului 'i-se părea că aude vocea de bariton a lui Luis. A început să adulmece și a observat trei figuri de om; figurile, cari aruncară această umbră, au dispărut nu peste mult. Da, Luis era, cu două fete elegante, de elită (Tonetei cel puțin așa 'i-se părise)... Și deodată auzi clar vocea lui Luis, zicend:

— Sofie, Sofie, nu te voi iubi!

Toneta numai cu greu putea ține în mână cărțile.

Privirile visătoare îi rătăceau spre stradă unde văzuse preumblătorii. Croitorul și fetele lui nu-i tradau nimic deosebit; în scurt timp însă a zărit pe cocoana Pepa și aceasta o întâria în presupunerea, că de astă-dată nu s'a înșelat, ca atunci... era Luis, era Luis. Spre norocul ei, nu-i observară prezența nici studentul, nici găzdărița lui.

Sub pretextul că e obosită a întreput jocul de cărți și a eșit în poartă, ca să urmărească cu ochii pe Luis.

— Ce bine își petrece! Cât rid și cum le amusează ștrengarul de el! A îngănat între dinți Toneta, isbind nervoasă cu piciorușul în pământ. Ca-și-cum ar fi voit să-i soarbă cu ochii pe tus trei, măsura cu privirile de sus până jos pe cele două fete, ca să-și întipărească bine în memorie conturile statuii lor, coloarea hainelor lor, calculând aproximativ etatea lor și urmărind cu atențiune toate mișcărilor lui Luis, spre a descoperi, că dintre cele două fete care-i este mai favorită? Dar' deodată, oh! Ce face Luis? Ce face fata ceea mai înaltă? A ceea! Luis îi întinde

Privitor la despresurarea Ladysmith-ului asemenea n'a fost adevărată întocmai știrea. E adevărat, că o mare parte a Burilor s'au dus dela Ladysmith la oastea lui Cronje, dar' a rămas totuși o oaste impresurătoare. Cu aceasta Buller, care acum se apropie de Ladysmith va avea lupte grele, ca să poată elibera orașul.

Din toată lumea.

Statele-Unite și Anglia. — Audiență în Peking.

Ministrul de externe al Statelor-Unite din America, Hay, prin o adresă trimisă cancelarului, declară, că e falsă știrea despre o preținsă alianță secretă, ce ar exista între Anglia și Statele-Unite.

Agencia Reuter anunță, că toți diplomații europeni din Peking au fost primiți în audiență de către împăratul Chinei. Împărăteasa veduvă n'a fost prezentă. Prin aceasta curtea din Peking a intenționat să arete, că știrile despre moartea împăratului sânt scor-nituri.

Cronica zilei.

Sibiu, 24 Februarie n. 1900.

Memento. 25 Februarie: »Mielul«, adunare generală în Poiana. — Concert și teatru în T-Cubin.

26 Februarie: Concertul tinerimei academice din Oradea-mare. — Desp. Oradea-mare al »Astreii«, adunare constituantă în Oradea-mare.

27 Februarie: Serata tinerimei universitare române din Cluj.

1 Martie: »Oravișana«, adunare generală în Oravișă. — Petrecerea tinerimei române din Câmpeni.

† Teodor Barbu, magistrul de farmacie în Reghin, a răposat alaltăieri în etate de 23 ani. Însmormântarea 'i-s'a făcut azi, la 9 ore a. m., în cimitirul grcatolic din Reghin. Îl deplâng: ved. Eva Barbu, ca mamă, Patriciu P. Barbu și soția Elena, ca unchiu și mătușă, Sever Barbu și soția sa Eugenia, ca văr și verișoară.

Caransebeș—Transvaal. În »Karansebes és Vidéke« oțtim la știrile zilei următoare: »... Dr. Alexandru Popovici, medic balnear la băile herculane, deja de patru săptămâni se află în Transvaal, aplicat ca medic în oastea Burilor la Pretoria, de unde a scris mai multe epistole familiei sale la băile herculane. Din Caransebeș se mai află în oastea Burilor pălărierul Ioan Steiner și ginerele butnarului Iosif Kendler».

Alegeri sinodale. În dieceasa Aradului alegerile sinodale pentru noul perioadă de trei ani se vor face la 1 Aprilie n. pentru deputații mireni și 12 Aprilie pentru deputații din cler, pe teritoriul consistorului aradan; scrutiniul pentru colegiile mirenești va fi la 8 Aprilie. Pe teritoriul consistorului din Oradea-mare alegerea deputaților mireni se va face la 25 Martie n.; scrutiniul la 21 Aprilie n., ear' a deputaților din cler la 5 Aprilie st. n.

Împământenire în România. În ședința dela 21 Februarie n. a senatului Românii s'a recunoscut Românilor ardeleni Teodor Raica și I. S. Ordeanu dreptul de cetățeni ai României.

floarea dela butonieră, ear' fata îi dă în schimb buchetul ce-l avea pe piept. Își apropie capetele și-și șoptesc ceva. A ceea, ea este, Sofia! Da, Sofia îi zisesese când a trecut pe aici.

Și Toneta nici n'a băgat de seamă, că această scenă o răpise cu sine așa de mult, cât fără să observe se depărtase deja cu trei case dela poarta locuinței sale. Pentru dinsa nu exista alt pământ, altă distanță, decât aceea care era între ochii ei și între Luis... Învoluntar o ducea dorul de a manține această distanță; la fiecare pas ce ei îl făceau, pășia și dinsa unul... Căția de prin balcoane o vedeau cum se strecură pe lângă pereți spionând, și fiindcă pe stradă afară de dinsa nu era aproape nimeni, puteau să-i observe toți pașii și se trudeau să-și esplice prin fel și fel de istorii și presupuneri purtarea stranie a fetei.

— Da, da, Sofia o cheamă, — a continuat Toneta mâniașă, înaintând tot mai mult pe stradă 'n sus. — Și se pare a fi frumoasă! Ah, se uită 'napoi!... Nu... Domnul ceta îi vorbește ceva, care însoțete fetele, asta trebuie că e tatăl lor... Oh, Dumnezeu! Nu! Numai Luis de n'ar privi 'napoi! Ah, fata ear' vorbește cu el. Nu e frumoasă: are păr roșu, nas negel și gură mare! Și cum își fac boare cu vintrelul! Asta s'e-i placă lui Luis?... Da, pentru-că de sigur e bogată!

Și fiindcă cu o privire a scrutat de ajuns fisionomia fetei, mai aruncând o privire asupra toaletei tuturor a ghicit și aceea, că are de a face cu familia unui croitor...

— Bah! — a grăit strimbând din nas. — Astia-s eac'asa numai, niște me-

Concertul tinerimei române din Oradea-mare, care se va da Luni în 14/26 Februarie, după toate presemnele are să reușească foarte bine. Ceea-ce privește nivelul artistic, acela va atinge culmea posibilității, căci vor debuta puțuri din cele mai bune ce avem până acum. Ear' încât pentru participarea publicului, avem informațiunile cele mai imbușurătoare, că familiile române din comitat, precum și din alte părți se vor prezenta în număr frumos.

(Familia).

Hymen. Petru Opreșcu, învățător în Cliciova, și d-șoara Silvia E. Damșa din Duleu, își vor sberba cununia mâne în biserica gr-or. din Duleu.

Macedon Grecu, învățător în Hundrubechiu, și d-șoara Otilia Ozelea din Retișdorf, își vor sberba cununia mâne în biserica gr-or. din Retișdorf.

Rozina Lucreția Tobias și Petru Iliescu, funcționar la căile ferate române, anunță cununia lor, celebrată la 24 Febr. a. c. în biserica gr-cat. din Sibiu.

La curtea cu jurați din Deva cele 98%, ale populației române din comitatul Hunedoarei sunt reprezentate numai prin 15 membri ordinari și 11 suplenți (în cifra totală de 240 jurați ordinari și 80 suplenți). Membrii români ai curții cu jurați din Deva sunt următorii: Ioan Baciu, Ambrosiu Bărsan, St. Selariu, Teod. Cesar, Gavr. Stoica (din Hăgeș); G. Baciu, Sim. Corvin, Dr. Mihai, Dr. Moldovan, Dr. Muntean (din Orăștie); Ioan Moțu (Deva); Aug. Gabor (Șoimuș); Vasile Colosi (Săcărâmb); Rudolf Mureșan (Hunedoara). Ear' ca suplenți: Nic. Bogdan, Romul Cutean, George Ghila, Iosif Ghila, Fr. Hossu-Longin, Dr. Ales. Hossu, Ioan Lazarici, August A. Nicoră, Iosif Orehian, Ioan Șimonaș și Dr. G. Vilt.

Noaă prognosă de timp. Cetim în »Gaz. Trans.«: Dl căpitan Basiliu Spărosu a dat pentru anul curent un calendar grafic, care conține și prognosă timpului, adecă perioadele precipitațiilor atmosferice. După asemănarea raporturilor meteorologice în Europa dela începutul anului încoace cu prognosă editorului te vezi surprins cum consună întâmplările naturale cu prorocirea. Că-lindarul e tipărit pe o foaie de pergament și conține zilele săptămânii, sberbătorile tuturor confesiunilor în Europa, fazele lunii, întunecimile lunii și ale soarelui; apropierea soarelui și a lunii de pământ, și răsăritul și apusul soarelui pentru toate zilele anului după lătimea geografică de Viena. Probabil, că stăm înaintea descoperirii unei legi naturale de mare importanță. Se poate procura dela librăria Zeidner din Brașov cu prețul de 10 cr.

Convenție comercială. Între România și Grecia s'a încheiat o convenție comercială în sensul căreia România va scuti de vamă vinurile, spirituoasele, stafidele și untdelemnul grecesc, ear' Grecia va scuti de vamă bucatele ce se vor trimite din România în Grecia.

Wilhelm Jauner, directorul teatrului Carol din Viena, s'a împușcat ieri înainte de amezi. Causa sinuciderei nu se știe.

Congregație. La 1 Martie st. n. congregația comitatului Arad va ține adunare generală extraordinară.

șteșugari îmbrăcați frumos, cari merg să-și petreacă.

Și nu știa ori să se bucure de această descoperire, sau nu?

În minutul acela membrii convoiului s'au perdut printre mulțimea de poliști, vânzători de chibrituri, servitoare, marinari și lucrători, ce stăteau în fața teatrului. Toneta voia să se reîntoarcă, dar' curiositatea de a ști încă și mai mult că unde merge Luis, o mina înainte. A usat de acel privilegiu al fetelor de lucrători, că putea merge fără a fi gardată. Și s'a amestecat în masa de oameni, care valuri-valuri undula, sbiera, ridea și lărmaia. Nu știa, ori de și ei au mers la teatru, și stăpânita de neliniștea îndoielii a mers până în răspântie la Rambla de Santa Madrona.

Latele fazele ale suburbiului atinse de razele soarelui în apunere, luciau în lumină de aur, pe când în partea de din sus a străzii edificiile mai scunde aruncau umbră molatecă. Nici suflet de om nu umbla pe aici; numai din când în când zuraia în mare goană câte o trăsură. Partea din sus a suburbiului era împopulată de soldați, femei, marinari. Lăsând în urmă această adunătură de popor, Toneta a mers până la poarta Santei Madrona și încă odată văzu pe Luis cu însoțitoarea lui. N'a mai înaintat nici un pas mai departe, ci numai cu priviri scăldate-n lacrimi i-a urmărit până-ce au dispărut pe după colțul părelui.

(Va urma).

Lângă biserica Sf. Mihail din Cluj cățiva lucrători având să sape un canal au aflat multe de schelete din timpuri străvechi. Pe întindere de 6 metri lungime și 2 metri lățime pământul era plin de schelete de om.

Orașul Ataquinos din Spania în urma unui incendiu teribil a fost distrus aproape de tot. Regina-regentă Cristina a dat 20.000 pesete spre a fi distribuite între cei păgubiți prin această năpastă.

Tragedia miresei. O fată de familie de frunte din Rusia săptămânile trecute și-a sberbat cununia cu mirele ei. După cununie așezându-se nuntășii la masă, în cursul ospățului mireasa a fost cuprinsă subit de o boală; i-se înholbaseră ochii și între văicărări teribile a căzut la pământ. Medicii au constatat turbare. Atunci i-au adus aminte părinții fetei, că astă-vară deja fiica lor cerșetându-și o amică din comuna vecină fusese mușcată de un cloșan. Atunci i-se înucibase boala turbărilor, care desvoltându-se încet a erupt asupra nenorocitei tocmai în ziua nunței. A treia zi după erumperea boalei fata a murit între chinuri oribile.

Un neîntrecut medicament de casă sunt pilulele pentru curățirea sângelui ale lui I. Pserhofer, cari ajută grabnic și sigur la numeroase boale și sunt recomandate din partea celor mai distinși medici contra mistuirei rele, înucieturilor, durerilor de stomach, colicei, durerilor de cap nervoase, gâlbănării și alte asemenea boale. În interesul propriu va lucra deci fiecare ținând se abă totdeauna la dispoziție pilule de acestea, cari deja în numeroase cazuri au avut efect uimitor. 1 tub cu 6 cutioare la 15 pilule costă 2 cor. 10 bani. La trimiterea înainte a prețului de 2 cor. 50 bani pentru 1 tub, 4 cor. 60 bani pentru 2 tuburi, 6 cor. 70 bani pentru 3 tuburi le speează liber de porto farmacia I. Pserhofer în Viena, calea Singer nr. 15.

Din public.)*

Din Năsed.

Dare de seamă și mulțumită publică. (Urmare și fine).

Cu această ocaziune, corpul didactic își ține de sfântă datorință și pe această cale a exprima cea mai profundă mulțumită marinimșilor contribuitorii, cari având în vedere nobilul scop, — n'au pregetat a alerga cu binevoitorul lor obol.

Îndeosebi aduce mulțumite p. t. domni Dr. Ioan Pop, vicar, Dr. Emil Filipan, protomedic onorar comitatens și medic cercual, Vasile Petri, prof. prep. em., Gavrilă Scridon, prof. gimn., Iosif Uhrich, inginer și dir. de bancă, Emil Fetti, comerciant, membrilor senatului școlastic și membrilor primăriei comunale din loc, cari au binevoit a subscrie lista de invitare ca patroni ai acestei petreceri, contribuind astfel moral și materialmente la reușita atât de îmbucurătoare a petrecerei.

Totodată deosebită mulțumită aduce st. doamne Leopoldina Fetti, carea pregătind un frumos lucru de mână spre acest scop, în seara petrecerei l'a valorisat cu 54 cor. 80 bani; care sumă întregă a transpus-o la casă; pe lângă aceasta a mai dăruit gratuit pentru aranjatori 6 cocărzi frumoase.

Mai departe mulțumită se aduce și stimatelor d-șoare: Otilia Filipan, Lucreția Moisil și Helena Tofan, celei dintâiu, pentru-că în seara petrecerei cu o deosebită bunăvoință și energie a conlucrat la valorisarea favorabilă a lucrului de mână pregătit de d-na Fetti; acestor două din urmă, pentru-că au pregătit și dăruit mai multe cocărzi gratuit pentru patronii petrecerei; în fine comerciantului Marcus Pollak, care a dăruit spre scopul luminării salei de joc 7 pachete lumini gratuit.

În legătură cu această dare de seamă, corpul didactic își ține de o plăcută datorință a aduce și pe această cale la cunoștința on. public, că reverendisimul domn Dr. Ioan Pop, vicar foraneu episcopesc în Năsed — pe lângă spriginul material și moral amintit mai sus — cu ocaziunea onomastice sale din anul curent a mai dăruit tot spre scopul ajutorării copiilor săraci dela această școală 12 coroane, adecă: douăsprzece coroane, care exemplu deja a și început a fi urmat și de alți inteligenți din loc, pentru care început salutar îl rugăm, să binevoiască a primi și pe această cale cea mai profundă mulțumită.

Sperăm, că acest demn început pentru crearea unui fond de ajutorare a copiilor miseri dela această școală — va afla răsunetul dorit și la alți spriginitori ai acestei cauze. Fie!

Năsed, la 14 Februarie 1900.

Corpul învățătoresc al școlii fundamentale elem. de băieți și fete.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta Red. nu e responsabilă.

VIAȚA SOCIALĂ.

Din Turda.

— Petrecerea meseriașilor români. —

Petrecerea meseriașilor români aranjată în 18 Februarie a succedat în raport cu împrejurările nefavorabile destul de bine. E drept, că jurul a rămas, afară de câteva familii, departe de petrecere, dar' asta e a se atribui așa cred numai timpului de tot nefavorabil.

Cu toate acestea meseriașii pot fi mândri de rezultat, fiind aceasta prima lor petrecere în stil mai mare.

Dintre inteligenții din Turda, cari au luat parte, am remarcat pe dl Artemie Codarcea cu familia, dl căpitan Boldea, Iuliu Pop, preot; Alesandru Gaia, contabil; apoi tineretul în corpore.

În pauză s'au ținut toastele însuflețite și cu tendență națională apreciând după merit și indicând calea pe care au să progreseze pe viitor meseriașii români. Au vorbit dl Art. Codarcea, Iuliu Pop, Dr. Pătăcean, Valer Moldovan. Musica a cântat »Deșteaptă-te Române« și alte melodii naționale.

O mică manifestare de simpatie i-s'a improvisat dlui Iuliu Codarcea ca satisfacție pentru insultele ce le a îndurat din partea incușificabililor sei colegi din Cluj. Anume tineretul s'a grupat în jurul dlui I. Codarcea și după o scurtă alocuție ce i-a ținut-o dl V. Moldovan l'a purtat în triumf prin sală între sunetele muzicii.

Publicul din jur ar trebui să spriginească mai mult aceste petreceri atât de democratice și atât de importante din punct de vedere social-național, deosemena și inteligența din Turda să nu uite că are datorințe față de clasa aceasta în formațiune a meseriașilor.

Cineva.

La

Abonament lunar

pentru

Februarie st. vechiu

invitat

Administrația ziarului »TRIBUNA«.

MAI NOU.

RĂSBOIUL.

Lupta dela Paardeberg a ținut trei zile. Cronje, după-cum anunță o depeșă din Londra, a cerut un armistițiu de 24 ore pentru înmormântarea Buriilor, căzuți în luptă. Armistițiul nu i-s'a acordat și lupta s'a continuat. Cu deosebire a fost violentă lupta de Marți.

O depeșă mai nouă neconfirmată anunță, că Cronje ar fi capitulat cu 8000 de oameni. Trupele britice resping cu încetul pe Buri spre nordul coloniei Cap.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Duminecă, 25 Februarie n.

La 3 ore d. a.:

ALS ICH WIEDERKAM.

Comedie în 3 acte, de Blumenthal și Kadelburg.

Seara la 7 ore:

Cu concursul actriței Agnes Freund, ca oaspe.

MADAME SANS GÈNE.

Comedie în 4 acte, de Victorin Sardou.

Luni, 26 Februarie n.

Z A Z A.

Piesă morală în 5 acte, de P. Berton și C. Simon.

Începutul la 7 ore seara.

Sosiți în Sibiu.

La 24 Februarie n. 1900

Hotel »Imperatul Romanilor«: Dr Lindner, profesor universitar din Cluj; Cambaroff cu familia, privatier din Ruscuc; d-na Löw, privatieră din Orăștie; Foramitti, director din Mediaș; Wurth, oficial din Budapesta; Scheipner, profesor din Reghinul-săsesc; Krauss, Kahn, Szalmassy, din Budapesta, Hartig din Cluj, Kvetzky din Triest, Goldfinger din Oradea-mare, Nicolies din Arad, Spazierer, Heider, Stern Schlesinger, din Viena, comercianți.

Hotel »Meltzer«: D-na Barth, preoteasă din Husușeu; Sierke din Avrig, Horváth din Sineira, privatieri; Tobias, notar din Armeni; Dubleș, învățător din Romoșel.

Hotel »Habermann«: D-na Steiner cu fiica, musicantă din Graz; Gross, econom din Șerăia; Busch, Gerber, din Sebeșul-săsesc, zidari.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Bațea. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Iosif Marșall.

„ALBINA“, institut de credit și de economii în Sibiu.

Nr. 4857.

[74] 1—1

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „Albina“ se invită prin aceasta în virtutea §. 20 al statutelor societății la

a XXVII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu Sâmbătă, în 31 Martie 1900 st. n., înainte de amezi la 10 ore, în casa institutului (strada Baier nr. 1).

Obiectele:

1. Raportul anual al direcțiunei; bilanțul anului de gestiune 1899 și raportul comitetului de supraveghere.
2. Distribuirea profitului realizat conform bilanțului.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Fizarea prețului marcelor de prezență pe anul curent.
5. Modificarea regulamentului de serviciu pentru oficialii institutului.
6. Alegerea a 2 membri în consiliul de direcțiune în sensul §ului 36 din statute.
7. Alegerea membrilor comitetului de supraveghere.

Domnii acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statutele societății voesc a participa la adunare în persoană, sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune acțiile și eventual dovezile de pleninotență, cel mult până Mercuri, în 28 Martie a. c. st. n., 6 ore p. m. la casa centralei în Sibiu, sau a filialei în Brașov.

Sibiu, 13 Februarie 1900.

Direcțiunea.

Prima fabrică de mobile în Sibiu

Fritz W. Elges,

Fabrica: strada Sărei nr. 37.

Deposit: str. Cîsnădiei nr. 30.

Telefon 37.

Telefon 46.

Cel mai mare stabiliment de mobile pentru

SALON,

REFECTOR,

DORMITOR.

Numai fabricate proprii, în tot felul de stil, sau după desemnuri.

Aranjează locuințe întregi.

Specialist pentru lucrări bisericești orientale:

fruntare, altare, străni, pictură bisericească etc. etc.

Mobilier pentru școli și aranjament intern pentru biserici noue.

Primește lucrări pentru edificii și montări de localuri, hoteluri, cafenele, decorațiuni de tot felul etc.

[189] 21—50

Liferant al căilor ferate ungare.

În atențiune generală!

Subscrisul îmi iau voe a face cunoscut onoratului public, îndeosebi însă a atrage atențiunea dlor brutari, că în

moara civilă orășenească

arândată de mine, am hotărât a introduce două roți minate de electricitate, la cari lucrările de mașinărie sunt executate de firma Rieger, ear' motorul electric îl dă uzina de electricitate din loc, și anume întocmai cum acelea ar fi minate de apă suficientă. În urma acesteia arderea măcinatului, cum se întâmplă aceasta la minarea cu vaporii, este total eschisă. Pe lângă aceasta, prin introducerea roților minate cu electricitate sunt în poziția de a pute să satisfacă în fie-ce timp cerințele publicului; asemenea nu va mai fi nimenea constrins a merge pe timp de iarnă la mori de pe sate cu grăunțele de măcinat.

Pe lângă rugarea de a fi spriginit în întreprinderea mea,

semnez cu toată stima

Eduard Zimmermann,

arândator.

[78] 1—3

O casă cu etaj

în Piața-mică nr. 29

cu două localuri de prăvălie și unul de restaurant, cu mai multe apartamente de locuit, trei pivnițe mari etc., este de vândut. Informațiuni mai detaliate dă administrația acestui ziar. [60] 2—2

A apărut și se află de vânzare la »Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu

Teoria Dramei

cu un tractat instructiv despre frumos și artă de

Dr. Iosif Blaga,

profesor.

Prețul 3 cor. 60 fl. inclusive 30 fl. porto.

»Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Săguna

și Alexandru Sterea Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 50 bani.

Librăria »Tipografiei«, Sibiu, soc. pe acțiuni.

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași,

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24×32 cm. se trimite francat pentru 50 bani.

Librăria »Tipografiei«, soc. pe acțiuni.

„AURORA“ SOCIETATE DE ÎMPRUMUT ȘI PĂSTRARE ÎN NĂȘUD.

Înștiințare.

Domnii membri ai societății de împrumut și păstrare „Aurora“ sunt invitați a participa la

adunarea generală a XXVI-a,

care va avea loc Duminecă, 18 Martie 1900, la 10 ore a. m., în sala școlii fundaționale populare superioare din Năsăud.

Pentru cazul când această adunare nu s'ar pute ține din lipsa voturilor recerute, prin aceasta se convoacă totodată a doua adunare, care va avea loc în 1 Aprilie 1900, la ora și locul fixat, în care vor aduce hotărâri valabile membrii prezenți.

Ordinea zilei:

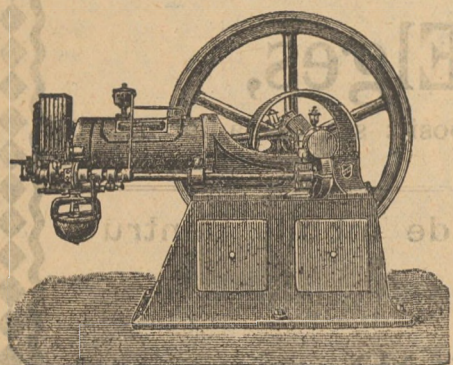
1. Raportul direcțiunii și al comisiunii cenzurătoare.
2. Satorirea bilanțului pe anul 1899, distribuirea profitului, darea abso-lutorului pentru anul de gestiune expirat.
3. Alegerea directorului pentru un period de 3 ani.
4. Alegerea alor doi membri în consiliul administrativ pe timp de 3 ani.
5. Alegerea comisiunii cenzurătoare pe timp de un an.
6. Propunerile consiliului administrativ și eventual alte propuneri înscrise în sensul statutului.

NB. Domnii membri vor primi raportul tipărit în termenul prescrist, prin poștă.

Năsăud, la 18 Februarie 1900.

[70] 2-8

Direcțiunea.

Important pentru toți!

Prin scutirea legală de dare a benzi-nului pentru lucrări industriale, precum și pentru economie este renumitul nostru

motor original „Otto“

pentru benzin

cea mai ieftină putere motorică.

Langen & Wolf,

fabrică de motor,

Viena, X., Laxenburgerstrasse 53

Locomobilul benzin „Otto“

este cea mai bună și cea mai ieftină pu-tere motorică, pentru ori-care economi.

Fără mașinist, fără schintei, fără nici un pericol de foc.

Informațiuni, prospecte etc. gratis.

[159] 34-52

Representant pentru Transilvania: Andreu Török, fabrică de mașini agricole, Sibiu.

The Neuchatel Asphalte Company Limited

Unica concesionară a renumitei
mine de asfalt natural în Val-De-Travers, Elveția.

Centră: Londra. Filiale: Budapesta, Viena, Amsterdam,
Berlin, Bruxella, New-York, Travers.

Representant pentru Ungaria: Director E. C. DRAKE.

În Europa, America, India-ostică și Australia lucrările executate de societate cu asfalt natural de Val-De-Travers: peste 20 milioane metri quadrati.

[23] 10-10

din acelea în Austro-Ungaria mai mult de 2 milioane metri quadrati.

Pentru
15
coroane

o escelentă harmonică

cu 10 triple tonuri metalice de organe,
foi cu învelitoare de oțel, de tot 72
clape (limburuse) de oțel.

Instrucție pentru învățarea autodidactică 50 bani

În cea mai bună ajustare, pe garanță, trimite cu rambursă postală, ori pe lângă plătearea înainte. Cu șir dublu, cu 19 tonuri duble de oțel, 6 tari tonuri de bas, de altcunumai ca mai sus: dela 20, 30, 40 coroane și mai sus, și cu trei șiruri cromatice, cele mai bune produse dela universal renumita firmă împotocolată jude-cătorește și esistență deja de 30 ani:

Ioan N. Trimmel,

fabricator de harmonice, Viena, VII/3, Calea împ. nr. 74.

Cataloge detaliate și ilustrate gratis. Carte de instrucție autodidactică pentru harmonice cu două și trei șiruri, cum și pentru de cele cromatice, cu 3 cor. și 3.60 cor.

La cumpărarea unei harmonice scotesc pentru cartea de instrucție numai jumătate prețul. Flauto, violine, citere, ghitare, aparate de cântat, albumuri cu muzică, la pocala de bere etc., totdeauna în bogat asortiment.

Cărți postale cu destinație în Austria au a fi francate cu 5 filieri.

Pentru
12
coroane

o escelentă harmonică

cu 10 tonuri metalice de cântat, foi
cu învelitoare de oțel, de tot 25 clape
(limburuse) de oțel.

Un tinăr

versat în afacerile notariale și
care posedă limba română și
maghiară află aplicare imediat în
cancelaria subscrisului.

Emolumente: 20—30 coroane
lunar și proviziunea întreagă.

[77] 1-2 Alesandru Tobias,
notar cercual în Armeni, u. p. Ladamos.

De închiriat

cu 1 Maiu a. c. o locuință de
4 odăi, culină și alte aparta-
mente în etajul viliei din Walk-
mühlgrasse nr. 4/a (vecină cu
Meisterisches-Garten).

Informații la administrația
ziarului nostru. [78] 1-

Un tinăr

funcționar bine salarizat, voește
se se căsătorească cu o domnișoară
sau veduvă tină, îngrijit educată,
modestă și bună economă. Zestre
dela 2000 fl. în sus — fie în bani,
fie în moșie sau în o întreprindere.
Scrisorile, dacă se poate cu foto-
grafie se se trimite la admini-
strația ziarului „Tribuna“ sub
„Finanțial“. [72] 2-3

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut:

„Călimdarul Poporului“

pe anul 1900.

Prețul 40 bani + 10 bani porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria
„Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Studiu

de
Max Nordau

Naționalitatea

Traducere
de
Rosmarin.

Această broșură, plină de idei originale
asupra limbii naționale și a naționalității, in-
ferează în cel mai necrutător mod renegatismul.
Prețul cu trimitere francată e numai 50 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de
Teodor Raica,
profesor de liceu.

Cuprinzând:

0 gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia preposiției „de“

0 carte de mare preț pentru toți profesorii,
tascăli și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

CRISA MARE!

din New-York și Londra nu a cruțat nici continental european și de aceea o mare fabrică
de argintării a hotărât desfacere totală, dorind a căpăta numai ceva recompensă pentru speșele efective.
Eu sunt plenipotențiar să execut această comisiune, din care cauză trimit pentru prețul numai de
6 fl. 60 cr. următoarele obiecte:

- 6 cuțite fine de masă, cu plesile engleze veritabile.
- 6 furculițe americane brevetate, de argint, din o singură bucată.
- 6 linguri de supă americane brevetate.
- 12 lingurițe de cafea americane brevetate.
- 1 lingură de turnat supă americană brevetată.
- 1 lingură de turnat lapte americană brevetată.
- 2 căldăruțe pentru ouă.
- 2 tase Victoria engleze.
- 2 sfeșnice frumoase.
- 1 strecurătoare de ceain.
- 1 zăhară fină.

[80] 3-5

44 bucăți la oaltă numai 6 fl. 60 cr.

Aceste 44 bucăți costau mai înainte 40 fl., ear' acum se pot căpăta pe prețul minimal
de numai 6 fl. 60 cr. Pray pe curățit la ele 10 cr. Argintul american brevetat e un
metal alb în lăuntru și pe dinafară și își menține culoarea de argint timp de 25 ani, pentru
ce garantez, că acest inserat

nu e înșelătorie

mă oblig să restituiesc tuturor banii, dacă nu le va conveni marfa. Să nu intrelase nimenia
această ocaziune binevenită pentru a-și procura această garnitură pompoasă, foarte acomodată ca

daruri de nuntă și ocașional,

cum și pentru menajul casei.
Se capătă exclusiv numai la

A. HIRSCHBERG,

casă de comerț brevetată pentru esport de argint american
Viena, II. str. Rembrand 19/b.

Spedițiuni cu rambursă ori pe lângă trimiterea înainte a prețului.

Veritabile numai cele provăzute cu marca de alături (metal sanitar).

Estras din scrisorile de recunoștință:

Cu prima spedițiune sunt mulțumit, rog încă o garnitură.

Kalocsa.

Ioan Majorossy, canonic.

Pachetul l-am căpătat și sunt mulțumit cu el, rog încă o garnitură cu 6 fl. 60 cr

Cluj.

Cele trimise le-am primit și sunt pe deplin mulțumit cu ele, rog a 'mi-se trimite încă o asemenea
garnitură.

Bozovici.

Alesandru Keresztes, protopretor.

Prăvălie de obiecte aparținătoare păpucăriei și de recușite de atelier.

Tot felul de pielării lucrate

Articoli ce se țin de păpucărie și recușite. Apreturi
de piele, lack, vachs, ață și spăgat

recomandă on. public și militarilor în marfă bună recunoscută și cu prețuri
cât se poate de ieftine, în detalii și în mare, firma comercială

I. Gottstein's Sohn.

(Proprietar, Adalbert C. Gottstein) în Sibiu, Piața-mică nr. 5.

Spre deosebită atențiune.

NOU!

NOU!

Nu mai purta d-ta papuci fără cupțușeala de talpă de Asbest a lui
Dr. Högyes, brevetată.

Să ne apărăm picioarele de frig, umezeală și răcire.

Să ne păzim de falsificate!

Nu mai talpe provăzute cu această vignetă de brevet sunt veritabile

Nu mai există dureri de picioare!

Nici bătășuri, nici sudori de picioare, nici îngro-
șarea pielei, nici ferbințeli.

După scurt timp de purtare, cei cari își provide papucii
cu cupțușeală de talpă Asbest de a lui Dr. Högyes, brevetată în întreagă
lumea, capătă umblet ușurel.

Prețurile:

Talpi de nășip, părechea 40 cr., talpi de Asbest de țesătură simplă 60 cr.,
de grosime dublă 1 fl. 20 cr.

Că cupțușeala de talpă Asbest e excelentă, dovedește mai mult faptul,
că armatei comune ces. și reg. și honvezimei reg. ung. s'au furnizat
până acum 22.500 părechi.

0 păreche de talpi de Asbest, chiar și la cel mai apăsător umblet
ține un an de zile.

Spedare numai cu rambursă, ori pe lângă plătearea anticipativă a banilor.

Deslușiri, prospecte și declarațiuni de mulțumită, gratis.

Venzători mai departe, pe lângă condițiuni mai favorabile se caută.

Fabrica de mărfuri de Asbest — societate pe quote.

Comande din afară se execută cu îngrijire. Spedare cu rambursă.

Pentru venzători deosebită reducere de prețuri.

Declarațiuni de recunoștință.

Oficiul maresăliei de curte a Alteței Sale Archiducului
Leopold Salvator.

Fabrică de mărfuri de Asbest.

Alteța Sa ces. și reg. Archiduce Leopold Salvator este extraordinar de mulțumit
cu papucii cupțușii cu talpă de Asbest. Alteța Sa a întrebuit acesti papuci la ex-
cursiuni mai lungi și a simțit, că picioarele nu i-s'au obosit așa, cum în alți papuci or-
dinari s'ar fi obosit. Trimite o păreche de papuci pentru venat, ca după modelul acelor
se faceți alți cupțușii cu talpă de Asbest, la același păpucar și apoi se-i trimiteți aici.

Credem, că acesti papuci de venătoare vor fi tot așa de buni și coreșpunzători,
precum au fost papucii de salon.

Agram, la 8 Iulie 1898.

Krahl,

capitan de husari.

Postul ministru-president al Ungariei, president al judecătoriei administrative, scrie
următoarele:

Stimate ale Doctor!

Papucii cu cupțușeală de Asbest s'au dovedit a fi excelenți, umblet firm și neofortat;
toate durerile în picioare 'mi-s'au sfârșit, așa că — așa cred — boala mea de picioare
nu mai are lipsă de nici o cură medicală.

Îți mulțumesc pentru binevoitorul sfat

Danoș, la 17 Septembrie 1897.

stimător:

Alexandru Wekerle.

[265] 24-52

Prăvălie de obiecte aparținătoare păpucăriei și de recușite de atelier.